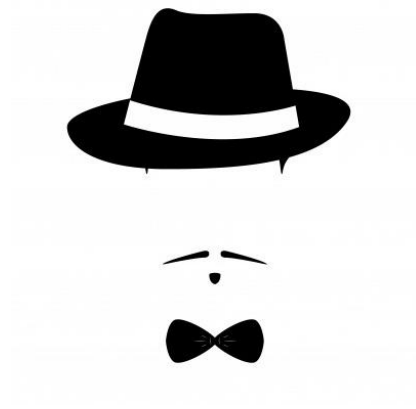




Quattro Bandito



Blijspel in negen scènes

door

JOSÉ RUNHAAR

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **QUATTRO BANDITO** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOSÉ RUNHAAR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2025 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Donna Passemaquadi - Aanpakker en doener, beetje teleurgesteld in het leven. Droomt van een toekomst in Italië, met een goedlopend restaurant en een volle bankrekening. Heeft een redelijk kort lontje, zeker waar het haar man en zoon betreft. Vind de hele act van Gio maar belachelijk, evenals zijn accent. Kan goed omgaan met Elena, die haar enige maatje is, maar botst vreselijk met Luciana. Stoort zich ook ontzettend aan Jazzlynn, die ze niet vertrouwt.

Uiterlijk: vrouw van in de veertig/vijftig. Zwarte, nette kleding aan, evt. met een sloof. Armbanden en oorbellen, maar wel smaakvol.

Giovanni 'Don Gio' Passemaquadi - Een enorme profiteur, die in zijn hele leven nog geen dag gewerkt heeft. Restaurant is van Donna's familie. Ziet zichzelf als een soort patriarch, een Godfather-achtig iemand, wil Don Gio genoemd worden. Zit altijd aan zijn stamtafeltje, met een borrel en de krant, luidkeels commentaar te geven. Praat zoals Marlon Brando in de Godfather en heeft ook die maniertjes. Belachelijk aangezet Italiaans accent.

Uiterlijk: man van veertig/vijftig. Corpulent. Overhemd met bretels en een pantalon. Jasje (met roos!) over een van de andere stoelen. Leuk als hij die aantrekt wanneer hij opstaat/weggaat.

Enzo P. - Zoon van Donna en Giovanni. Vindt zichzelf heel wat, is erg bezig met zijn uiterlijk. Al het geld van de pizzeria geeft hij uit aan zijn vriendinnetjes, aan kleding en aan de paardenraces. Ziet zichzelf als zeer aantrekkelijk voor de vrouwen. Is met Jazzlynn in zijn nopjes, omdat die hem enorm op een voetstuk zet. Praat met hetzelfde gemaakte Italiaanse accent als zijn vader.

Uiterlijk: jongeman. Strakke kleding, altijd super netjes (liefst in pak). Haar met veel gel achterovergekamd. Gouden ring.

Luciana P. - Zus van Giovanni. Mega profiteur. Geeft overal commentaar op, bemoeit zich met alles en zit overal in te neuzen en te vissen. Ze ontdekt wat de plannen van Donna en Elena zijn en wil daar natuurlijk beter van worden.

Uiterlijk: dame van rond de veertig/vijftig. Bloemetjesjurk, handschoentjes en grote handtas.

Elena - Serveerster in de pizzeria, al jarenlang. Vlot meisje, houdt van aanpakken, kan als enige Donna een beetje kalmeren als die weer op drift raakt. Heeft last van de avances van Enzo. Kan Arthur Arte heel goed om haar vinger winden. Beetje het geweten van Donna. Gaat uiteindelijk echt iets voelen voor Arthur.

Uiterlijk: jongere vrouw. Verzorgd uiterlijk. Jurkje met daarover een korte sloof.

Arthur Arte - Directeur van het museum. Beetje een sullig iemand, die alleenstaand en nogal eenzaam is. Hij komt voor alle maaltijden naar het restaurant, naar de warme en hartelijke ontvangst van de dames. Heeft niet door dat hij gemanipuleerd wordt en vertelt veel meer dan hij zou moeten. Verdenkt Donna en Elena geen seconde. Zijn moeder houdt hem enorm onder duim.

Uiterlijk: man (leeftijd maakt niet uit), brilletje. Beetje een “stoffig” iemand; draagt een ouderwets pak (liefst met ellebogenstukken), waarvan de broek net te kort is.

Madame Arte - Franse moeder van Arthur, die hem in de gaten houdt. Ze heeft niet officieel iets te zeggen over het museum, maar denkt wel altijd beter te weten dan haar zoon. Ze vindt het maar verdacht dat Elena zo vriendelijk en geïnteresseerd doet in haar zoon, al heeft ze niet door wat de reden ervoor is. Praat met een Frans accent.

Uiterlijk: beetje als Coco Chanel, kort jasje op een kokerrok, parelketting, schoenen met degelijke hak, hoedje, vrij veel make-up maar wel netjes.

Jazzlynn - Vriendin van Enzo, maar gebruikt hem alleen als cover. Ze is een undercoveragent, die al jaren achter Bobby en Claude aanzit. Ze probeert ze erbij te lappen, maar heeft daarbij niet door dat Donna en Elena op hetzelfde azen. Ze speelt dat ze een verwend en oppervlakkig delletje is. Heet eigenlijk Jessica.

Uiterlijk: jongere vrouw. Veel make-up, strakke en weinig verhullende kleding aan, heel veel blingbling, enorme hakken. Kauwt op kauwgom.

Bobby - Dievegge, samen met haar man aast ze op de diadeem. Heel vriendelijk en lief. Flirt met Enzo. Kletst heel gemakkelijk.

Uiterlijk: gekleed als Bonnie (van Bonnie & Clyde, film uit de jaren 60), kokerrok met bloesje/truitje, alpinopet scheef op het hoofd, sjaaltje om de hals. Handtas met verrekijker bij zich.

Claude - Dief, samen met zijn vrouw aast hij op de diadeem. Goedlachs, praat breed, probeert met iedereen vriendjes te worden, flirt met de dames, vooral madame Arte, strooit met fooien.

Uiterlijk: gekleed als Clyde (van Bonnie en Clyde, film uit de jaren 60), in pak met een gleufhoed.

Wijkagent Paul(tje) Paura - Zeer angstige wijkagent, die voor alles bang is. Speelt uiteindelijk een grote rol in de arrestatie van Bobby en Claude, al was dat vooral een ongeluk.

Uiterlijk: politie-uniform, liefst Italiaans-lijkend (lichtblauw bloesje, zwarte broek met rode streep). Alles net een beetje verkeerd, haar in wanorde.

DECOR:

Restaurant met bar, minimaal drie tafeltjes (Giovanni zit standaard aan die dicht bij de bar), een van de tafeltjes komt midden voor te staan. Op de bar of een plank achter de bar, zichtbaar voor het publiek, staat een telefoon en een ouderwetse kassa (lade moet open kunnen).

Links van de bar, deur naar de keuken. Rechts van de bar, deur naar het toilet. Ingang van het restaurant is in de rechtercoulissen. De straatkant (dus ook waar het museum zich bevindt) is waar het publiek zit. Zou mooi zijn als er aan drie kanten wanden zouden zijn, evt. kan het ook alleen achter en rechts (met de ingang).

Evt. kan het gedeelte van het podium voor het gordijn worden aangekleed met straatlantaarns tot een echte straat en lopen er af en toe spelers voor langs op weg van of naar het restaurant. Als dat verwarrend is voor het beeld, dit achterwege laten.

NB In het script staan regieaanwijzingen betreffende het op en af lopen. Links en rechts worden altijd bekeken vanuit het oogpunt van het publiek/de techniek en niet vanuit het oogpunt van de spelers.

PERSONAGES EN BENODIGDHEDEN PER SCÈNE:

Scène 1

Personages: Donna, Elena, Giovanni, Enzo

Rekwisieten: krant (Giovanni), koffiekopjes (Elena), telefoon

Geluid: Track 1 – That's Amore

Scène 2

Personages: Donna, Elena, Giovanni, Arthur

Rekwisieten: krant (Donna), espresso en broodje (Elena), telefoon

Scène 3

Personages: Donna, Elena, Enzo, Jazzlynn en Paul

Rekwisieten: koker met blauwdruk (Donna), notitieboekje (Elena), zaklampen (Donna en Elena), zakje met oorbellen (Enzo)

Geluid: Track 2 – toeterende auto

Scène 4

Personages: Giovanni, Enzo, Bobby en Claude, Arthur, Madame Arte, Jazzlynn, Donna en Elena

Rekwisieten: krant (Giovanni), verrekijker (Bobby), koffiekopje en colaglas (Giovanni), croissant (Enzo), portemonnee met briefgeld (Claude)

Geluid: Track 3 – bons van hoofd tegen tafel/ Track 4 – sissend koffiezetapparaat

Scène 5

Personages: Donna, Elena, Luciana, Enzo, Giovanni en Jazzlynn

Rekwisieten: tassen van kledingwinkels (Jazzlynn), koffer (Luciana), fles jenever en vier glaasjes (Elena), sloof (Elena)

Scène 6

Personages: Giovanni, Luciana, Donna, Elena, Arthur, Madame, Bobby, Claude en Jazzlyn

Rekwisieten: koffiekopjes (Elena)

Scène 7

Personages: Elena, Arthur, Madame, Claude, Luciana, Jazzlynn, Paul en Donna

Rekwisieten: borrel met glaasjes (Elena), wijn met glazen (Claude), koker met blauwdruk (Luciana), wapenstok (Paul), koffertje met dictafoon en camera (Jazzlynn)

Geluid: Track 5 – gerommel door allerlei spullen

Scène 8

Personages: Allen

Rekwisieten: koker (Luciana), pistool (Jazzlynn en Claude), bos bloemen (Arthur), chequeboekje (madame), handboeien (Jazzlynn), champagne + glazen (Giovanni)

Geluid: Track 1 – That's Amore

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziecrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

Scène 1

(Track 1 start: That's Amore. Gordijn na de start (bij de zang van Dean Martin) langzaam open. We zien het restaurant dat geopend wordt.

De track mag langzaam uitgedraaid worden als de tekst begint.

Donna is bezig met de tafels en alle andere dingetjes klaarmaken (vooral erg drukdoend). Giovanni komt zuchtend en steunend halverwege binnen en gaat op zijn stamplekje zitten)

GIOVANNI: Donna, waar is de krant?

(Donna negeert hem)

Donna! De krant!

DONNA: *(ingehouden irritatie)* Waar hij altijd is, Giovanni.

GIOVANNI: Niet hier op de tafel, Donna.

DONNA: Daar legt de bezorger hem doorgaans ook niet neer.

(Donna gaat door met haar werk, Giovanni loopt zuchtend en steunend naar de deur, waar Elena net door naarbinnen komt en hem de krant overhandigt)

ELENA: Goedemorgen, Don Gio.

(Donna rolt met de ogen bij het horen van die naam)

GIOVANNI: Ah, Elena. Je bent een vrouw naar mijn hart. *(Loopt terug met de krant en gaat zitten)* Sommige mensen weten hoe het hoort.

ELENA: Goedemorgen, Donna.

DONNA: Je moet hem de krant niet brengen, dan raakt 'ie verwend.

ELENA: Jij moet je niet al 's ochtends op de kast laten jagen. Raakt je hart van slag van.

(Samen gaan ze verder, Giovanni zit achter z'n krant. De telefoon gaat)

DONNA: Pizzeria Mangiamo, hoe kan ik u helpen? *(Luistert)* Ja, die is er. Don Gio, voor jou.

(Giovanni gebaart dat ze de telefoon moet brengen, Donna legt hem er heel bewust naast en gaat verder met haar werk. Elena maakt aanstalten, maar wordt tegengehouden door Donna.

Giovanni staat op. Vuile blik naar Donna. Neemt de telefoon mee)

GIOVANNI: Don Gio --- Ah, Jimmy - Zeker, zeker. Goed dat je belt, Jimmy --- Je bent een loyaal man, dat zal ik niet vergeten - Vriendschap is belangrijk, bijna net zo belangrijk als...eh... *(kijkt wat vertwijfeld naar Donna)* ...familie.

DONNA: Oh please!

ELENA: Laat hem toch, Donna.

GIOVANNI: Luister, Jimmy, ik zal die schoonzoon van jou een aanbod doen dat hij niet af kan slaan --- Wat voor aanbod? Eh ja, nou...gewoon eentje waar hij zeg maar geen nee tegen kan zeggen.

DONNA: *(spottend)* Twee pizza's voor de prijs van anderhalf?
(Enzo komt binnen)

GIOVANNI: Vertrouw me, Jimmy, ik los jouw probleem op. Ik bel je nog. *(Hangt op en staat op)* Enzo!

ENZO: Papa! *(Aanzienlijk koeler)* Mama.

DONNA: En wat moet jij hier zo vroeg?

ENZO: Een man die geen tijd met zijn familie doorbrengt kan nooit een echte man worden, toch papa?

DONNA: *(zeer geïrriteerd)* Als je me zoekt, Elena, ben ik in de keuken.

GIOVANNI: Zo is het precies, mijn zoon. Ga zitten. Koffie? *(Knijpt in zijn vingers)* Elena!
(Elena komt met de koffie)

ENZO: Ah, Elena. Mooie, verzorgende Elena. *(Kijkt in kopje)* 'k Heb liever een cappuccino, schatje.
(Elena neemt het kopje zwijgend aan, haalt nieuwe koffie)

GIOVANNI: Nog plannen voor vandaag, Enzo?

ENZO: Ik denk dat ik nog even bij de paarden langsga. Heb je nog tips gekregen?
(Elena komt met de koffie en zet het neer)

Suiker, schatje? Of anders steek je even je vinger in het kopje, wordt het vast ook heel zoet van. (*Vette knipoog*)

ELENA: Suiker staat op tafel, Enzo. (*Loopt snel weg*)

(*Enzo kijkt haar uitgebreid na, fluit zachtjes*)

GIOVANNI: Wat dacht je van Gazelle?

ENZO: (*kijkt nog steeds naar Elena*) Lijkt me niet direct een complimenteuzere vergelijking. Ze is meer een soort...zwaan.

GIOVANNI: Renpaarden, Enzo. (*Geeft z'n zoon een tik*) Blijf bij de les.

ENZO: O, Gazelle! Oké, goed. Betrouwbare informatie?

GIOVANNI: Enzo! De tip komt van je oom Silvio. Dat is familie! Bloed is belangrijk, Enzo. Die band is er voor eeuwig.

ENZO: Uiteraard, vergeef me, vader.

GIOVANNI: Silvio was heel stellig. Gazelle op één, Vliegend Tapijt op twee en Rollende Donder op drie.

ENZO: (*schrijft mee*) ...en Rollende Donder. (*Kijkt op*) Echt? Weet Silvio dit zeker? Rollende Donder doet het niet zo geweldig dit seizoen.

GIOVANNI: Silvio is familie, Enzo. Familie. Familie is belangrijk. Je weet dit, zoon, je weet dit.

ENZO: Ja, pap...

(*Donna komt binnen*)

Ma, waar is de cake? Ik heb alleen maar een kale cappuccino gehad. Ik kan toch niet op een lege maag aan het werk vandaag.

GIOVANNI: Donna, m'n koffie is op. Schenk even bij.

(*Donna maakt rechtsomkeert naar de keuken*)

ENZO: Vergeef me, papa. Familie is het allerbelangrijkste.

GIOVANNI: Zo is het. Vergeet het nooit.

ENZO: (*staat op*) Mag ik wat geld uit de kassa mee, om in te zetten op deze fantastische tip van oom Silvio?

GIOVANNI: Ga je gang, m'n jongen, ga je gang.

(*Elena kijkt gelaten toe hoe Enzo de kas half leeghaalt*)

ENZO: Fijne dag, schatje. (*Knipoog*) Als je me mist, dan ben ik bij de paarden. Maar ik zal de hele tijd aan jou denken.

ELENA: *(beetje zuur)* Nou, bedankt.

(Enzo gaat af, Giovanni verstopt zich weer achter z'n krant. Elena vult zijn koffie bij. Donna komt terug uit de keuken, loopt langs de openstaande kassalade)

DONNA: Wat...waar...?

ELENA: Enzo.

DONNA: Enzo?! Giovanni Passemaquadi!

GIOVANNI: *(kijkt verschrikt op van zijn krant)* Ja, schat?

DONNA: Heb jij Enzo toestemming gegeven om geld uit de kassa te halen? Alwéér?!

(Giovanni staat haastig op)

GIOVANNI: Die koffie is niet goed gevallen. Sorry, Donna, noodgeval. *(Haast zich naar het toilet)*

(Donna staat te stomen, met haar handen in haar zij)

ELENA: Denk om je bloeddruk, Donna.

DONNA: Er komt een dag...!

ELENA: Je moet je niet zo laten opfokken.

DONNA: Als mijn lieve vader wist wat er met zijn restaurant gebeurde...het is een schande!

ELENA: Het spijt me, Donna.

DONNA: Mij ook. Ik ben er zo ongelooflijk zat van. Zo ongelooflijk zat! Als we de volgende maand niet genoeg inkomsten hebben, dan verkoop ik de hele handel en vertrek ik met de noorderzon.

ELENA: Met lege handen?

DONNA: Liever dat, dan dag in dag uit deze ellende.

ELENA: We kunnen de zaak heus nog wel redden. We moeten gewoon zorgen dat Enzo en Giovanni hun steentje gaan bijdragen. Ze moeten maar eens hun handen uit de mouwen steken.

(De wc-deur gaat op een kiertje, Giovanni's hoofd is te zien. Schok op zijn gezicht bij het horen van Elena's woorden)

DONNA: En hoe wilde je dat voor elkaar krijgen?

ELENA: Ik verzin wel iets. We verzinnen wel iets.

DONNA: Gio en Enzo aan het werk...als je dat voor elkaar krijgt, Elena, heb je een wereldwonder verricht.

ELENA: Je moet Gio gewoon voor het blok zetten: nog één maand en dan moet hij aan het werk. Of je vertrekt. Maar dan ga ik met je mee.

DONNA: Twee berooide dames op straat.

ELENA: Gedeelde smart is halve smart.

(Donna lacht)

DONNA: We gaan het zien. Ik zal erover nadenken. Maar nu eerst openen.

(Donna gaat weer naar de keuken. Giovanni kijkt om de hoek van de toiletdeur of de kust veilig is, sluipt dan het restaurant door en gaat stilletjes af. Elena ziet hem niet, die opent de deur)

Scène 2

(Arthur komt binnen)

ARTHUR: Goedemiddag.

ELENA: Hallo, monsieur Arte. Fijn dat u er weer bent. *(Neemt jas aan en begeleidt hem naar een tafeltje)* Ga lekker zitten.

ARTHUR: Dank je wel, Elena. Ik begin eerst maar met een lekkere espresso.

ELENA: Dat dacht ik al. De lunchkaart is zeker niet nodig? Een baguette met ham-kaas, gok ik.

ARTHUR: U kent me te goed.

ELENA: Het is tenslotte dinsdag.

ARTHUR: En een prachtige dinsdag. Prachtig.

ELENA: Zeker. Ik haal uw espresso.

ARTHUR: Dank u hartelijk.

(Elena gaat achter de bar aan de slag, brengt de espresso en loopt daarna naar de keuken. Donna komt ondertussen uit de keuken, begroet Arthur en loopt naar de tafel van Giovanni waar

de krant nog openligt. Ze ziet iets opvallends, buigt zich er verder over. Kijkt dan op, naar Arthur. Loopt dan naar hem toe)

DONNA: Goedemiddag, meneer Arte. Hoe is het?

ARTHUR: Dag Donna, heel goed. Heel goed, hoor. Echt een prachtige dag. De vogeltjes waren zo leuk aan het zingen vanochtend. Kunst laat zich niet beperken tot een museum.

DONNA: Dat is zeker waar. Al is de kunst in uw museum natuurlijk ook adembenemend.

ARTHUR: We doen ons best.

DONNA: Het is eigenlijk al veel te lang geleden dat ik er ben geweest.

ARTHUR: U hebt het druk met het restaurant, daar heb ik alle begrip voor.

DONNA: Maar u komt wel elke dag bij ons lunchen.

ARTHUR: Ik vind het gezellig.

DONNA: *(heel warm)* Wij ook. We zien er elke middag naar uit.

ARTHUR: *(erg in zijn nopjes)* Nou, nou, dat is al te veel eer.

DONNA: Geloof u me, soms bent u het enige lichtpuntje op onze dag.

ARTHUR: Ach, Donna...

DONNA: En die baguette krijgt u van het huis.

ARTHUR: Nee, nee, zeker niet. Ik betaal gewoon. Ik heb tenslotte iets te vieren op deze prachtige dag.

(Elena komt met de baguette uit de keuken en loopt naar de tafel)

ELENA: Alstublieft, meneer Arte.

ARTHUR: Zegt u toch Arthur, u allebei, dames. Ik sta erop.

DONNA: Dat durven we niet, een museumdirecteur van stand.

ARTHUR: *(gevreid)* Dames, toch.

DONNA: En wat hebt u vandaag te vieren?

ELENA: U bent toch niet jarig?

ARTHUR: Nee, nee.

DONNA: Heeft het te maken met iets wat vandaag in de krant stond?

(Elena kijkt vragend naar Donna)

ARTHUR: Stond er iets in de krant? Ik heb nog geen dagblad gezien.
Maar er gaat iets groots gebeuren!

DONNA: Ik las iets over de Marabella? Ik dacht dat het een roddel was, gezien het soort dagblad dat mijn man leest...

ARTHUR: Nou, nou, nieuws verspreidt zich vlug. Nee, Donna, dat is geen roddel. De Marabella komt naar mijn museum.

ELENA: De watte?

ARTHUR: De Marabella is een juwelen diadeem. Gedragen door vele generaties koninklijke vrouwen. Ze ligt normaal natuurlijk in het Rijksmuseum, maar voor een korte tijd mag ik haar exposeren in mijn museum. Een grote eer, dames, ik kan het niet genoeg benadrukken.

DONNA: Welverdiend. Uw museum is zeer prestigieus en het wordt tijd dat dat erkend wordt.

ARTHUR: *(zeer gevlaid)* Nou, dat valt wel mee.

DONNA: Zeker niet. En die baguette krijgt u van ons. Juist omdat u iets te vieren heeft. En wij met u. Want al die bezoekers die straks gaan toestromen, willen vast wel een hapje eten...

ARTHUR: Dat is waar. Nou, als u er op staat...

DONNA: Dat doe ik. Geniet van uw lunch.

(Elena snapt er niks van, maar wordt door Donna meegetrokken naar achter de bar)

ELENA: Waarom geef je hem die baguette? Ik dacht dat we er financieel slecht voor stonden.

DONNA: Daar gaat één baguette geen verschil in maken.

ELENA: Maar...

DONNA: *(onderbreekt haar)* Maar de Marabella wel.

ELENA: Nu ben je me kwijt.

DONNA: Een juwelen diadeem, Elena. Wat denk je dat dat waard is?

ELENA: *(kwartje valt, verbijsterd)* Nee, Donna!

DONNA: Zo'n object in het kleine museumpje van Arthur Arte? Hoe goed kan zijn beveiliging zijn?

ELENA: Wacht effe...wat probeer je nu te zeggen?!

DONNA: Elena, sluit je ogen.

ELENA: Wat?

DONNA: Doe wat ik zeg.

(Elena gehoorzaamt)

ELENA: Zet die rare gedachten uit je hoofd, Donna.

DONNA: Stil. Denk aan smalle steegjes, waslijnen boven je hoofd, de klanken van een mandoline, de geur van versgebakken pizzadeeg. Een gebruide Italiaan op een wit paard. De zee, uitgestrekte wijngaarden, cipressen wuivend in de wind...

ELENA: Dat klinkt heerlijk, maar...

DONNA: Stil. Daar kun je naar toe. Daar kunnen *wij* naartoe. Dan laten we dit restaurant achter ons en beginnen we in een klein dorpje in Toscane opnieuw. Zonder Gio en Enzo. Een nieuw leven, van rust en weldaad.

ELENA: Oh Donna, dat klinkt heerlijk, maar...

DONNA: Het enige wat we moeten doen is de Marabella bemachtigen.

(Elena opent haar ogen)

ELENA: En Arthur beroven.

DONNA: De Marabella is niet van Arthur.

ELENA: Maar hij is er wel verantwoordelijk voor.

DONNA: En hij komt de slag wel te boven.

ELENA: Die arme man...dat kunnen we hem echt niet aandoen.

DONNA: Denk aan jezelf. Elke dag dat geflirt van Enzo, een mager loontje. En denk aan mij. Elke dag geldzorgen en een man die nooit van z'n gat komt.

ELENA: Dat is waar...

DONNA: Arthur is een lieve schat, maar hij koopt hier dagelijks één kopje espresso en één broodje. Als hij echt om ons en onze geldzorgen gaf, kwam hij wel wat meer geld uitgeven.

ELENA: Dat is ook waar...

DONNA: Er is een tijd om sociaal te zijn en een tijd om aan jezelf te denken.

ELENA: Maar Donna, wat weten wij nou van diefstal?

DONNA: Alles is te leren.

ELENA: Nou, zal ik dan vast een thuiscursusje Stelen bestellen?

DONNA: Geen grappen. Dit is een serieuze zaak.

ELENA: Sorry.

DONNA: We houden Arthur te vriend. Jij vooral, hij heeft een zwak voor jou. We ontdekken wat we kunnen over zijn beveiliging. We maken plannen, we nemen de tijd. Dat hebben we in elk geval te over. En als de diadeem deze kant op komt, slaan we toe. En vertrekken we naar het schone Italië.

ELENA: Donna...dit is toch geen oplossing?

DONNA: Doorgaan ook niet. Je had gelijk, Gio en Enzo moeten eens wat gaan doen voor de kost. Maar ik mijn energie niet verspillen hen zover proberen te krijgen. Ik ga er vandoor. Maar niet zonder financiële zekerheid.

(Elena kijkt zeer bedenkelijk)

Wat houd je tegen? Die diadeem is verzekerd, niemand wordt er het slachtoffer van. We maken een nieuw leven, jij en ik. In het schone Italië. We hebben het meer dan verdiend!

ELENA: Ongelooflijk, Donna, ga je dit echt doen?

DONNA: Ja. Kom op, help me mee. Ga mee. Een nieuwe start. Joh, wie weet ontmoet je wel je droomprins!

ELENA: *(lacht)* Je hebt wel veel fantasie. *(Zucht dan diep)* Ik ben vast gek geworden, maar oké. Ik doe mee.

DONNA: Goed zo! Oké dan, jouw belangrijkste taak is Arthur. Dus ga hem nu meteen maar even vragen of alles naar wens is.

ELENA: En jij?

DONNA: Ik ga kijken of ik blauwdrukken van dat museum kan vinden.

(Donna loopt naar de keuken en pakt haar jas)

ELENA: *(ongelovig)* Blauwdrukken?!

DONNA: Shh. Tot straks.

(Donna verdwijnt door de ingang naar buiten. Elena loopt naar Arthur)

ELENA: Is alles nog naar wens?

ARTHUR: Meer dan. Dat was een heerlijk broodje, Elena.

ELENA: Nog een espresso?

ARTHUR: Nee, nee, eentje is meer dan zat.

ELENA: U gaat toch niet nu alweer weg? Dan zit ik hier maar alleen.

ARTHUR: Je zit vast niet te wachten op het gezelschap van een suffice museumdirecteur.

ELENA: U denkt te klein over uzelf. Ik vind u een heel interessante man. Vertelt u eens wat meer over de Marabella. *(Gaat aan zijn tafeltje zitten)*

ARTHUR: Nou, als u erop staat... De Marabella heeft een schitterende geschiedenis, Elena. Wist je dat twee eeuwen geleden...

(Giovanni komt binnen, ziet Elena bij Arthur zitten)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto